

[Kofod-Svendsen]

jeg føre frem under ordene »etisk forskning«. Her er det mit personlige indtryk, at de etiske problemer ved forskningen vokser i betydning, efterhånden som forskningen og teknologien raffineres. De problemer må der tages initiativ til en nærmere afklaring af, og her vil jeg efterlyse, at vi mere generelt satser på at få det etiske aspekt frem, når vi skal opprioritere hele den teknologiske forskning. Det er min slutbemærkning.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg er taknemlig for at kunne konstatere, at der i dag har vist sig at være bred opslutning både om principperne og om proportionerne i den forskningspolitik, som er tegnet op i forskningsredegørelsen. Der er allerede i den finanslov, vi kender, finansloven for 1984, indarbejdet penge til forskerrekutteringsplanen, til apparatur, til forskningsprofessoraterne, alt i alt noget i retning af 400 mill. kr. til disse forskningsfremmende initiativer, og derudover vil vi nu dels gennem finansudvalget, dels gennem den nye finanslov indarbejde op mod 500 mill. kr. yderligere, så vi kan gennemføre dels det teknologiske grundforskningsprogram, dels det biomolekylære forskningsprogram og endvidere et forskermobilitetsprogram og et humanistisk forskningsprogram.

Jeg konstaterer, at der i debatten i dag ikke er afgørende indvendinger mod, at dette er prioriteringen, og jeg forventer derfor, at vi vil kunne få disse ting ekspederet, også når de kommer i finansudvalget og på finansloven, når den fremsættes til efteråret.

Det er jo sådan i Danmark, at det danske samfund i alt bruger 4 mia kr. på forskning, hvoraf halvdelen rundt regnet bruges hos det offentlige, og ud af denne halvdel, altså af de 2 mia kr., spendes rundt regnet 1 mia kr. i undervisningsministeriet. Sammenligner man så med den ekstra indsats, der her gøres, på knap 500 mill. kr. over 5 år, kan man, hvis man vil sige det firkantet, sige, at det er 100 mill. kr. om året, og det er altså i et ministerium, der i forvejen bruger omkring 1 mia kr. Det er altså et løft på omkring 10 pct. i de år, og det er dog noget.

Hr. Poulsgaard mener måske, det kan blive dyrt for produktionen, som jo skal bære også disse udgifter, men jeg vil gøre hr. Poulsgaard opmærksom på, at hvis der er

nogen, der har efterlyst denne ekstra indsats, så er det faktisk Industrirådet og Arbejdsgiverforeningen, som jo er repræsentanter for produktionen, så også i de kredse har man altså meget stærk sans for, at det er vigtigt for næste generation, at vi har en stærk grundforskning her i landet.

Tager vi det teknologiske grundforskningsprogram, som jo udgør den store klump, kan man sige, at formålet med det er, at vi for det første skal have viden og erkendelse her i Danmark. For det andet skal vi ved hjælp af denne viden og erkendelse sætte os i stand til at suge til os fra udlandet af den viden og erkendelse, man bygger op dér. Og endelig skal vi for det tredje ved dette teknologiske grundforskningsprogram uddanne forskere i Danmark, som kan blive til gavn for det danske samfund i den offentlige og ikke mindst i den private sektor.

Jeg skal ikke kommentere alt, hvad der er sagt. Jeg synes, der har været mange gode indlæg her, og når jeg ikke kommenterer de enkelte indlæg, er det ikke, fordi jeg ikke synes, de var værd at kommentere, men fordi jeg synes, min opgave må være at sige lidt om nogle af de ting, som jeg mener har været fejlopfattet, og som jeg mener bør korrigeres.

Fru Jytte Hildens indlæg synes jeg egentlig var lidt overfladisk, men det var jo også meget stakåndet, og jeg er i hvert fald uenig med fru Jytte Hilden i hendes syn på, hvad forskning er, for det er tydeligt, at hun ikke rigtig kan lide, at både forskningsrådene og også et flertal her i salen lægger vægt på, at det er kvaliteten, det kommer an på, at kvaliteten skal i højsædet. Fru Jytte Hilden mener, at der er alt muligt andet, som vi også skal tage hensyn til.

Det er rigtigt, at vi politikere selvfølgelig har mulighed for at sige: nu vil vi sætte mere ind på det område. Men derefter er det meget vigtigt, at man lader forskere afgøre ud fra deres fagkyndighed, hvem det er, der er bedst til at udføre den forskning. Om det så kommer til at foregå i Øst- eller i Vestdanmark, af mænd eller kvinder må nu engang komme i anden række.

Jeg vil gøre opmærksom på, når det gælder kvindeforskningen, at formanden for det humanistiske forskningsråd, hr. Mogens Brøndsted, er særdeles positiv over for kvindeforskningen, og det, der vil ske nu, er jo,